

tár tulajdonos lesz azáltal, hogy a városban működő ún. „tábori patikát” (Feldapotheke) licitáció útján megvásárolja és Császári Sas néven működteti tovább. 1807-ben Nyulas Ferenc, Erdély protomedikusa ellenőrző útján ezt a gyógyszerertárat is meglátogatta. Az 1807. szept. 30-án keltezett jelentésében így ír:

„A tulajdonos Issekutz Antal úr, akit 1775-ben avattak gyógyszerézmesterré, komoly, emberséges gazdag férfi, aki könyörületes a szegények iránt, nemes lelkű, serény, mindig otthonülő, nagymértékben űzi a gyógyszerertárosságot, mert javarészt ő gondoskodik az erdélyi katonaság gyógyszerellátásáról (...) pontos és gondos gyógyszerkészítő és kiadó. Megelégszik az orvosságok mérsékelt árázásával, és azokkal igyekszik a közönségnek egyszer már kiérdemelt bizalmát továbbra is megtartani.”

Fia, a peregrinusok között is említett Ferenc Teodor (Tódor/Tivadar) aki gyógyszerészeti oklevelét szintén Bécsben szerezte meg, hazatérte után apja gyógyszerertárában dolgozik, főleg a gyógyszerek beszerzésével foglalkozik. Nyulas Ferenc őt is megemlíti jelentésében, ebből kiderül az is, hogy az apán és fián kívül még egy gyógyszerézmester, három segéd és két laboráns dolgozott gyógyszerertárukban, amely akkor Erdélyben a legnagyobb volt. A jelentésben említést találunk a patika helyiségeiről is: „2 officina van (az egyik a katonaság kiszolgálására), 3 laboratórium, 3 anyagraktár és 2 pincehelyiség tartozott a gyógyszerertárhoz. Valamennyiben rend, tisztaság és bőséges árukészlet volt.” Ilyen - Nyulas szerint - tíz más, közepes nagyságú gyógyszerertárban együttesen is alig tapasztalható. A nagyszabedű Császári Sas gyógyszerertár 1823-ig van Issekutz Ferenc Antal tulajdonában, ekkor eladják a házzal együtt.

(Folytatjuk)

(A sorozat 1. része a 2004. áprilisi füzetekben Erdélyi örmény gyökerű ifjak külhoni egyetemeken címmel jelent meg. A sorozatot Bálintné Kovács Júlia /Kolozsvár/ Szabó Miklós - Szögi László: Erdélyi Peregrinusok c. műve /Marosvásárhely, Mentor Kiadó, 1998/, valamint Péter H. Mária: Az erdélyi gyógyszerészet magyar vonatkozásai /Kolozsvár, Erdélyi Múzeum, 2002/ c. munkája alapján szerkesztette.

Peregrinus jelentése: kóbor diák, mai szóhasználattal: aki külföldön végzi tanulmányait. A sorozat címe: Erdélyi örmény gyökerű peregrinusok. Szerk.)

*****

Kolozsvár helynevei

Czecz János utca. A Hősök terén (Marasti), a Magyar utca végével szemben nyíló, a Szamosfalvi út és a Cukorgyár utca eleje közti rövid utca. Az 1930-as évek elején kezdett kialakulni, Orosz Ferenc 1933. évi térképén rajta van, de csak 1940-ben nevezték el. 1964-ben nevét törölték, majd az 1980-as évek elején, a lakónegyed építésekor teljesen átépítették. Neve ma sincs.

1941: Czecz János utca [Kvát41]; 1945: Str. Czecz János utca [Kvut]; 1964: Str. Czecz János utca. Nevét a hatóság adta.

Czetz Temetkezési Vállalat a Jókai (Belső-Szén) utca 2. szám alatt. 1867-ben alapították. 1943: Czetz Péter utóda. Erdély legelső dísztemetkezési intézete [Lak 50.].

Asztalos Lajos (Szabadság 2004. április 23.)

*****

Amiről a kövek zenélnek

Örményország felfedezése

Az emberi civilizáció egyik bölcsőjéhez, az ősi kultúra valóságos tárházába, a nagy történelmi múlttal rendelkező Örményországba kalauzolja az olvasót *Bagi Éva*. *Kövek zenéje* című kötete premiernek számít, hiszen az első magyar nyelvű, Örményországot bemutató útikönyv. Az Ararát lábainál fekvő, természeti és kultúrkincsekben bővelkedő országról számos kiadvány látott ugyan napvilágot az utóbbi években, az említett műfaj sajátosságainak minden szempontból megfelelő könyv csupán most került az olvasó asztalára. A szemet gyönyörködtető, színes illusztrációkban bővelkedő, igényes kötetet a helyszínen tartózkodó turista, de a képzeletbeli utazó is haszonnal és élvezettel forgathatja. Érdeemes tehát belemerülni a *Kövek zenéjébe*.

S hogy miről is szól ez a sajátos muzsika? A kezdetekről, a magas színvonalú anyagi és szellemi kultúrával rendelkező Urartu Birodalomról (Kr. e. 9-6.sz.), a kereszténység felvételéről, Örményországnak a Római Birodalom és Irán közötti felosztásáról (4-12. század), az arab hódításról (5-11. század), a 12-14. században török és perzsa rabigában szenvedő országról, az örménykérdés holokauszttal való „megoldásáról”, az 1918-ban alakult első Örmény Köztársaságról és napjaink független Örményországaról. És szól a fővárosban, Jerevánban megtekinthető nevezetességekről, templomokról, székesegyházakról, múzeumokról s a bennük található felbecsülhetetlen értékekről, kultikus tárgyakról, díszes kódexekről, festményekről, az örmény miniatúra-festészet remekeiről, valamint az Ararát vidékéről, a hajdani örmény fővárosokról, Armavirről, Artasatról és Dvinről, az ősi kolostorokról, Ecsmiadzinről, az „örmény Vatikánról”. A szerző jóvoltából kivonatolva megismerhetjük az örmény művelődéstörténet legfontosabb összetevőit, az építészet, a tudomány, a zene, a festészet és kőfaragó művészet, az iparművészet, az irodalom lényeges vonásait.

„Ez a rendkívül gazdag szabadtéri múzeum több okból is megérdemli, hogy a turista felkeresse. Feledhetetlen élményt nyújt az itteni táj, amelybe úgy simulnak bele a messze múltat idéző, Krisztus előtti és Krisztus utáni műemlékek, mintha csak a világgal együtt maga az Isten teremtette volna őket. Lépten-nyomon legendai történetekről, csodás hőstettekről és mérhetetlen sok szenvedésről mesél itt minden és mindenki: a rozsdabarna sziklás föld, a kékesfekete hegyek, a mélykék égbolt és az eleven eszű, jó kedélyű gazdag érzélemvilággal rendelkező emberek” - olvassuk az Előszóban.

Az útikönyvek szabályainak megfelelően *Bagi Éva* természetesen az olvasó konkrét betájolásáról, az ország földrajzi fekvésének, hegy- és vízrajzának, éghajlatának, ásványkincseinek, növény- és állatvilágának, közigazgatásának és gazdasági életének bemutatásáról sem feledkezik meg.

A kötet 2003-ban, Budapesten, a Pronett Invest Kft. kiadásában jelent meg. Tervezte: Lendvai László

Németh Júlia
(Szabadság 2004. március 20.)

*****

Otthonról haza, barangolás őseink földjén

Felhívjuk tisztelt olvasóink figyelmét, hogy az Otthonról haza, barangolás őseink földjén, Erdélyjárás felsőfokon 2004. augusztus 23-30-ig tartó kirándulásra még néhány hely leköthető. Részvételi díj 47000 Ft (ifjúsági kedvezmény 18 év alatt 5000 Ft) és 20000 Ft buszki költség. A részvételi szándékot a buszki költség befizetésével az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület székhelyén (előzetes telefon után, tel: 201-1011), vagy a Fővárosi Örmény Klubban lehet bejelenteni. Részletes információ a májusi füzetek 45-47. oldalán található.